

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci navrhovatelky: **Z. B.**, bytem, proti odpůrci: 1) **Úřad městské části města Brna, Brno-sever**, se sídlem Bratislavská 70, Brno, 2) **D. A.**, bytem, 3) **J. B.**, bytem, 4) **P. B.**, bytem, 5) **I. B.**, bytem, 6) **M. C.**, bytem, 7) **L. G.**, bytem, 8) **P. H.**, bytem, 9) **K. H.**, bytem, 10) **J. H.**, bytem, 11) **D. J.**, bytem, 12) **T. K.**, bytem, 13) **M. K.**, bytem, 14) **L. K.**, bytem, 15) **M. K.**, bytem, 16) **M. K.**, bytem, 17) **V. K.**, bytem 18) **D. K.**, bytem 19) **P. M.**, bytem, 20) **M. M.**, bytem, 21) **A. M.**, bytem, 22) **A. M.**, bytem, 23) **P. O.**, bytem, 24) **M. P.**, bytem, 25) **M. P.**, bytem, 26) **P. P.**, bytem, 27) **J. P.**, bytem, 28) **J. S.**, bytem, 29) **J. S.**, bytem, 30) **N. S.**, bytem, 31) **M. Š.**, bytem, 32) **J. Š.**, bytem, 33) **T. T.**, bytem, 34) **S. T.**, bytem, 35) **R. V.**, bytem, 36) **T. Z.**, bytem, o návrhu na neplatnost volby kandidáta,

t a k t o :

- I. **Návrh se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 17.10.2018 obdržel zdejší soud návrh týkající se zpracování výsledků voleb do Zastupitelstva městské části Brno-sever konaných ve dnech 5 a 6. 10. 2018 okrskovými volebními komisemi č. 20002, 20038 a 20027. V návrhu označeném jako „žaloba na neplatnost ve volbách do obecního zastupitelstva v městské části Brno-sever konaných ve dnech 5-6-10. 2018“ navrhovatelka především uvedla, že je obyvatelkou s trvalým bydlištěm na území městské části Brno-sever a současně kandidátkou volební strany Společně pro Brno-sever.

Dle jejího názoru došlo při sčítání k takovým pochybením, které mají za následek hrubé zkreslení volebních výsledků. Okrskové volební komise nepostupovaly v souladu s ustanovením § 40 zák. č. 40/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí (dále jen „volební zákon“) a ani dle pokynů ke zjišťování a zpracování výsledků voleb. Volební strana Společně pro Brno-sever získala ve volbách 4,92%. Vyjádřeno v absolutním počtu hlasů pro získání mandátu zastupitele ji při stávající účasti scházelo cca 384 hlasů, což při počtu 35 zastupitelů činilo pouhých 11 hlasů. Vhození těchto hlasů pak mohlo znamenat úplně jiný výsledek voleb. Domáhala se vyslovení neplatnosti hlasování, voleb do zastupitelstva i neplatnosti zvolení kandidáta.

Navrhovatelka dále uvedla, že po zveřejnění výsledků na serveru www.volby.cz zjistila zjevné nesrovnalosti v několika volebních okrscích. Předně poukázala na volební okrsek č. 20002. V něm získala volební strana Společně pro Brno-sever celkem 633 platných hlasů (5,44% z celkového počtu platných hlasů). Jednotliví kandidáti této volební strany získali mezi 17-19 hlasy, s výjimkou kandidáta L. Š., který na kandidátní pozici č. 23 získal jen 10 hlasů. Získali-li však ostatní kandidáti této strany aspoň 17 hlasů, pak je zisk kandidáta na pozici č. 23 nepravděpodobný, neboť přinejmenším 7 osob by muselo jeho jméno vykřížkovat, tj. dát svých 34 hlasů volební straně, ale nikoliv tomuto kandidátovi. V této souvislosti zdůraznila, že i rozdíl mezi vydanými (365) a odevzdanými obálkami (335) činil 30 kusů. V tomto okrsku se tedy ztratilo 30 hlasovacích lístků, což činí více než 8% všech vydaných lístků a mohlo to být těch 11 chybějících hlasů pro volební stranu. Jedná se přitom o největší ztrátu v rámci celé ČR. Ve volbách do celé městské části byl pak celkový rozdíl mezi vydanými a odevzdanými obálkami 33 kusů (necelých 0,2%). Pro úplnost poukázala na srovnatelný sousední volební okrsek, kde získala volební strana 8,61 %. Navrhla tedy přepočítání hlasů v tomto volebním okrsku.

Navrhovatelka dále poukázala i na pochybení, ke kterému došlo ve volebním okrsku 20038, a to při sčítání pro volební stranu Hnutí SOL. V tomto okrsku kandidát této volební strany č. 35 R. T. nezískal ani jeden platný hlas. Dle jejího názoru je takřka vyloučeno, aby při průměrném počtu 178 odevzdaných hlasů pro jednotlivé kandidáty této volební strany, kandidát č. 35 nezískal ani jediný platný hlas. Navrhla proto přepočítání hlasů i v tomto volebním okrsku.

Navrhovatelka dále uvedla, že nemá přímé důkazy o pochybení při sčítání odevzdaných hlasů v jiných volebních okrscích, avšak i v několika dalších mohlo dojít k manipulaci s volebními výsledky. Především jde o volební okrsek č. 20027, jehož výsledek obdržel Český statistický úřad (dále jen ČSÚ) jako poslední ze všech okrsků, a to až v neděli dne 7.10.2018 v čase 01:15 (cca 2 hodiny po zpracování ostatních volebních okrsků z městské části). Na základě tvrzení některých členů okrskové volební komise a pozdního zpracování výsledků vznikají pochybnosti o správnosti výsledku.

Navrhovatelka závěrem zdůraznila, že při shora uvedeném těsném volebním výsledku, kdy volební straně Společně pro Brno-sever k zisku mandátu zastupitele scházelo jenom 11 vyplněných hlasovacích lístků, může hrát každé pochybení při sčítání výsledků hlasování významnou roli. Navrhla, aby soud vyslovil neplatnost hlasování v jednotlivých shora uvedených okrscích, případně aby rozhodnul, že volby do zastupitelstva jsou neplatné.

Odpůrce ad 1) ve svém vyjádření zejména uvedl, že od členů okrskových volebních komisí nemá žádné informace o nesprávném sečtení a zapsání hlasů kandidátům. Jde-li o volební okres č. 20027, pak navrhovatelka sama uvedla, že nemá žádné přímé důkazy o pochybeních při sčítání odevzdaných hlasů. Jedná se toliko o domněnku založenou na pozdějším čase odevzdání volebních výsledků. Dle názoru odpůrce sčítání hlasů do Zastupitelstva městské části Brno-sever bylo časově náročnější a odevzdání výsledků v 1:21 nelze považovat za takovou časovou prodlevu, která by vzbuzovala pochybnosti o nesprávném postupu okrskové volební komise či manipulace s volebními výsledky. Na úvaze soudu pak odpůrce ponechal případný přezkum volební dokumentace v okrscích č. 20002 a č. 20038. Přezkum volebního okresu č. 20027 bez bližších důkazů, stejně jako návrh na neplatnost voleb do Zastupitelstva městské části Brno-sever, pak považoval za neopodstatněný.

Nikdo další se ve věci nevyjádřil.

Soud se nejprve zabýval otázkou splnění procesních náležitostí podaného návrhu a v tomto směru zjistil, že návrh byl podán včas a že navrhovatelka je zapsána ve stálém seznamu voličů vedeným Úřadem městské části města Brna, Brno-sever pro volební okrsek 20004 takže je k podání tohoto návrhu aktivně legitimována (§ 60 odst. 1 volebního zákona).

Zároveň se soud zabýval tím, zda je tento návrh podřaditelný pod kategorii návrhů na neplatnost voleb, návrhů na neplatnost hlasování nebo návrhů na neplatnost volby kandidáta, upravených v ustanovení § 60 odst. 1, 2 a 3 volebního zákona.

Soud k věci uvádí, že hlavním principem volebního procesu je převedení svobodné vůle voličů na konkrétní obsazení zastupitelských orgánů za pomoci mechanismu zakotveného ve volebních zákonech. Smyslem právní úpravy návrhů ve věcech volebních (dále též „volební stížnosti“) je pak zakotvit v právním řádu takové právní prostředky ochrany, které umožní odstranění všech narušení volebního procesu, která mohla ovlivnit jeho výsledky v podobě konkrétního obsazení mandátů v zastupitelských orgánech, a to bez ohledu na to, v jaké fázi volebního procesu k tomuto narušení došlo. Odlišná povaha zjištěných volebních vad se při nezbytném požadavku na zachování efektivity soudní kontroly voleb musí projevovat v odlišném rozhodování soudu (typově odlišných výrocích). Jak plyne z ustanovení § 90 odst. 1 věty poslední s. ř. s., soud může prohlásit za neplatné buď volby jako takové nebo jen hlasování ve volbách anebo se omezit na určení neplatnosti volby kandidáta spojené zpravidla se současným určením toho, kdo byl řádně zvolen. Právě z toho, jak zákon připouští, aby byl formulován výrok soudu (tj. k čemu má soudní zásah vést), lze dovodit i typovou odlišnost jednotlivých návrhů.

Podle soudu nejširším z uvedených pojmů je pojem volby, který zahrnuje časově celý komplex činností prováděných v souvislosti s volbami do určitého zastupitelského sboru, tj. počínaje vyhlášením voleb, přes registraci kandidátních listin, sestavování voličských seznamů, volební kampaň, až po vlastní hlasování, sečtení výsledků a oznámení výsledků voleb. Komplexnost tohoto pojmu lze kromě gramatického výkladu dovodit i z toho, že je užíváno v samotném názvu volebních zákonů, které řeší celou proceduru volebního procesu od počátku až do konce.

Užším pojmem je pojem hlasování, který představuje vnější projev vůle voličů provedený vhozením volebních lístků do volební urny. Tomuto závěru mj. přisvědčuje i dělení volebního zákona, který v hlavě IV pod nadpisem „HLASOVÁNÍ“ upravuje právě bližší podmínky vnějšího projevu vůle voličů (kdy, kde, v jakém prostředí, jak se volič dostane k volebním lístkům, jak je může upravit).

Samostatným pojmem je pak volba kandidáta. Z kontextu § 90 s. ř. s., zejména odst. 4, je podle soudu zřejmé, že zákon tímto rozumí přidělení mandátu konkrétnímu kandidátovi na základě již projevené vůle voličů. Jestliže soud zjistí, že podle odevzdaných hlasů má mandát připadnout jiné osobě, pak sám stanoví, který kandidát měl získat mandát. Lze tak shrnout, že návrhem na neplatnost volby kandidáta je třeba rozumět volební stížnost založenou na tvrzení, které by v případě své pravdivosti vyžadovalo pouze zásah soudu spočívající v novém sečtení odevzdaných hlasů a (v souladu s odevzdanými hlasy) správném stanovení kandidátů, kteří získali na základě hlasů voličů mandát. Skutečnosti uváděné v návrhu přitom mohou zpochybňovat jak neplatnost volby jediného kandidáta, tak neplatnost volby více, popř. i všech kandidátů. Rozhodnutím soudu o

neplatnosti volby kandidáta je konstatování, že konkrétní osoba na základě odevzdaných hlasů mandát nezískala a (vyplynou-li pro to v řízení před soudem dostatečná skutková zjištění) že naopak tento mandát získala jiná osoba.

Rozhodnutím o neplatnosti hlasování soud pak vyvolá opakování hlasování v konkrétních volebních okrscích. Návrhem na neplatnost hlasování je tak návrh poukazující na vadu, kterou by bylo možné odstranit pouze opakovaným hlasováním, tj. opakovaným projevem vůle voličů ve volebních místnostech. Opět může jít o neplatnost hlasování v jedné volební místnosti, více, ale i všech (např. pokud by všechny vytištěné volební lístky měly vadu, která by neumožňovala jednoznačné určení vůle voliče - poučení by uvedlo, že je možné vybrat více kandidátních listin najednou a voliči by tak běžně činili, nebo pokud by u (de lege ferenda) elektronického hlasování došlo nějakým zásahem k vymazání databáze o odevzdaných hlasech či by se ukázalo, že někdo dodatečně pozměnil údaje o odevzdaných hlasech, aniž by byl zjistitelný rozsah tohoto pozměnění. Není však nezbytné opakovat volební kampaň, popř. další samostatné postupy volebního procesu předcházející samotnému hlasování.

Nejzávažnější vady jsou pak předmětem tvrzení v případě návrhu na neplatnost voleb. Rozhodnutím o neplatnosti voleb soud vyvolá opakování volebního procesu jako celku. Existence takových vad zasahuje i fázi před vlastním hlasováním, tj. svobodu vůle voliče, popř. zákonnost vymezení okruhu kandidátů ucházejících se o hlasy voličů, popř. okruhu voličů. Poslední dvě kategorie v principu nebudou přicházet v úvahu, neboť k řešení uvedených vad jsou určeny zvláštní druhy volebních stížností vymezené v § 88 a § 89 s. ř. s. (soudní ochrana ve věcech seznamu voličů a ve věcech registrace) a uplatnění takové námitky až po uskutečnění hlasování bude až na výjimky vždy opožděné a nepřípustné (srov. však problematiku účelového přehlašování trvalého pobytu a nález Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 59/10, kdy i v této fázi byly řešeny otázky související se zápisem do stálých volebních seznamů). Tento typ návrhů tak bude směřovat především na případy nezákonných zásahů do svobody vůle voliče, jako jsou již judikované případy podplácení voličů, ale i na případy porušení zásad volební kampaně. V takových situacích již nepostačuje vlastní opakování hlasování, ale v případě prokázání takto závažné nezákonnosti je nutné mnohdy opakovat, když ne volební proces jako celek, tak přinejmenším samotnou volební kampaň a navazující hlasování, aby volič měl možnost si učinit nový názor a znovu zformulovat svou vůli (včetně zvážení informace o tom, že v minulosti nepřípustné ovlivňování vůle voličů proběhlo a kdo je za ně odpovědný). V tomto případě si lze představit opakování voleb jen v určitých obvodech (obecní a senátní volby), avšak s ohledem na komplexnost volebního procesu to bude výjimkou a zásadně nebude vhodné omezovat opakování voleb pouze na dílčí volební okrsky (viz výtka v odst. 37 nálezu Pl. ÚS 57/10).

Výsledkem voleb tak je stav, kdy odevzdané hlasy odpovídají svobodnému rozhodnutí voliče o tom, zda vůbec půjde volit a koho bude volit, výsledkem hlasování pak souhrn odevzdaných hlasů ve volbách a výsledkem volby kandidáta pak skutečnost, že určitý kandidát na základě výsledků hlasování získal mandát.

Úvaha, jaký rozsah opakování volebního procesu je pro odstranění tvrzené vady dostačující (při respektování principu minimalizace soudních zásahů do výsledků voleb a principu maximálního respektu k vůli projevené voliči), tedy představuje výběr mezi třemi možnostmi, které plně pokrývají všechny dílčí, vadou zasažitelné složky volebního procesu, tj. neplatnost voleb, neplatnost hlasování a neplatnost volby kandidáta. Každé

tvrzené volební vadě přitom lze přiřadit jenom jednu optimální variantu jejího odstranění. Může samozřejmě nastat situace, kdy při vlastním zjišťování skutkového stavu soud objeví jiný rozsah tvrzené vady, což může mít za následek odlišnou potřebu zásahu soudu a odlišné vymezení účastníků (srov. rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 6.11.2012, publikováno pod 2818/2013 Sb.NSS).

S ohledem na shora uvedené posoudil soud návrh na zahájení řízení jako návrh na neplatnost volby kandidátů. Dospěl přitom k závěru, že je zpochybňováno sečtení hlasů konkrétními okrskovými volebními komisemi. Podle obsahu se tak jedná o návrh na neplatnost volby kandidáta, neboť navrhovatelka netvrdí nic, z čeho by bylo nutné dovozovat potřebu opakování voleb či hlasování. Navrhovatelka toliko poukazovala na případná pochybení při sčítání v konkrétně vymezených volebních okrscích. V případě pravdivosti by se vyžadoval pouze zásah soudu spočívající v novém sečtení odevzdaných hlasů a (v souladu s odevzdanými hlasy) správném stanovení kandidátů, kteří získali na základě hlasů voličů mandát). Účastenství pak vyplývá z ustanovení § 90 odst. 2 s.ř.s. podle něhož jsou účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a ti, jejichž volba byla napadena, tj. v posuzovaném případě kandidáti zvolení do Zastupitelstva městské části Brno-sever.

Jak vyplývá z ustálené judikatury (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu [dále jen "NSS"] ze dne 2. 7. 2004, č.j. Vol 6/2004-12, publikované pod č. 354/2004 Sb.NSS) a ze samotného smyslu soudní kontroly voleb, základními předpoklady vyhovění tomuto typu volební stížnosti jsou – v obecné rovině – především tři následující:

(1.) protizákonnost, tzn. porušení některých ustanovení volebního zákona, popř. zákonů souvisejících;

(2.) vztah mezi touto protizákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno volební stížností a

(3.) zásadní intenzita této protizákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta. Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by tento kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zjednodušeně řečeno tedy tato intenzita způsobuje "zatemnění" volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění.

Soud k věci uvádí, že jakákoliv pochybení při sčítání a vyhodnocení hlasů, nezohlednění preferenčních hlasů nebo čistě matematické chyby při sčítání jsou v rozporu s volebním zákonem. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení pak platí vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá. Naše volební soudnictví nezná absolutní vady volebního řízení, tj. takové porušení ustanovení volebního zákona, které by mělo za následek automatické zrušení voleb, volby kandidáta nebo hlasování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to podle principu proporcionality. Úprava ověřování voleb je přitom alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň příčinné souvislosti (princip potencionální kauzality ve volebním soudnictví). Tuto možnou příčinnou souvislost je

však třeba vykládat nikoli jako pouhou abstraktní možnost (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 26. ledna 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04).

Povinností volebního soudu je pak zkoumat do jaké míry mělo nebo mohlo mít porušení zákona vliv na výsledek hlasování, který je nutno chápat nikoliv ve smyslu mechanického součtu odevzdaných hlasů v jednom volebním okrsku, nýbrž ve vztahu a účelu a cíli takového hlasování, kterým je rozhodnutí o zvolení konkrétních kandidátů a určení pořadí jejich náhradníků. Výsledek hlasování v jednom volebním okrsku, ve smyslu počtu odevzdaných hlasů, nemá hodnotu sám o sobě, nýbrž až v rámci zohlednění při určení zvolených kandidátů (příp. určení jejich náhradníků). Ani volič nevstupuje do volební místnosti s primárním cílem formálně ovlivnit číselné součty hlasů ve svém okrsku, nýbrž s úmyslem vyjádřit svým odevzdaným hlasem vůli zvolit konkrétní kandidáty do zastupitelského orgánu prostřednictvím systému organizace voleb, jehož jsou volební okrsky součástí (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 12. prosince 2006, sp. zn. I. ÚS 768/06).

Ve vztahu k obsahu návrhu se shora uvedené uplatní tedy tak, že bylo povinností navrhovatelky tvrdit porušení zákona a označit důkazy podporující její tvrzení. Námitky navrhovatelky se týkaly nesprávného sečtení hlasů pro jednotlivé kandidáty ve volebních okrscích č. 20002, č. 20027 a č. 20038. Ve volebním okrsku č. 20002 navrhovatelka na základě výsledků zveřejněných na www.volby.cz poukázala na nepravděpodobný počet hlasů získaných pro kandidáta na 23 místě volební strany Společně pro Brno-sever, a to s ohledem na počet hlasů získaných pro jednotlivé kandidáty. Současně i poukázala na velký rozdíl mezi počty vydaných a odevzdaných obálek (30), a to při porovnání s celkovým rozdílem v rámci voleb do zastupitelstva městské části Brno-sever. U volebního okrsku č. 20027 pak nesprávnost dovozovala z toho, že kandidát hnutí SOL na 35 místě nezískal ani jeden hlas, ačkoliv průměrný počet odevzdaných hlasů pro jednotlivé kandidáty této strany činil 178 hlasů. U volebního okrsku č. 20038 pak toliko odkázala na pozdní zaslání výsledků okrskovou volební komisí na ČSÚ. Ke všem těmto tvrzením však zdůraznila, že volební strana Společně pro Brno-sever dosáhla celkového výsledku 4,92%, přičemž k zisku mandátu zastupitele ji dle navrhovatelky chybělo 11 platných hlasů. S ohledem na celkový kontext obsahu navrhovatelky soud i z určité opatrnosti přistoupil k přepočítání hlasů ve volebních okrscích č. 20002, č. 20027 a č. 20038.

Soud z předložené volební dokumentace týkající se volebního okrsku č. 20002 zjistil, že počet odevzdaných úředních obálek činil 365, tj. o 30 více oproti počtu uvedenému okrskovou volební do zápisu o výsledku hlasování, 2 hlasovací lístky byly neplatné. Dále soud přepočtem platných hlasovacích lístků, a to i za pomoci ČSÚ zjistil, že volební strana č. 1 Svoboda a přímá demokracie - Tomio Okamura (SPD), obdržela správně 404 hlasy, původně uvedeno dle okrskové volební komise 406 hlasů, volební strana č. 2 KDU-ČSL obdržela správně 1456 hlasů, původně uvedeno dle okrskové volební komise 1 457 hlasů, volební strana č. 3 ANO 2011, obdržela správně 1 385, původně uvedeno dle okrskové volební komise 1 395 hlasů, volební stran č. 4 Společně pro Brno-sever, obdržela správně 600 hlasů, původně dle okrskové volební komise 633 hlasů, volební strana č. 5 ČSSD, obdržela správně 335 hlasů, původně dle okrskové volební komise 343 hlasů, volební strana č. 6 KSČM, obdržela správně 344 hlasů, shodně to bylo spočítáno i okrskovou volební komisí, volební strana č. 7 Strana pro otevřenou společnost, obdržela správně 4 hlasy, původně dle okrskové volební komise 5 hlasů, volební strana č. 8 ODS, obdržela správně 2740, původně dle okrskové volební komise 2 861 hlasů, volební strana č.

9 Zelení a nezávislí, obdržela správně 977 hlasů, původně dle okrskové volební komise 1 108 hlasů, volební strana č. 10 Moravské zemské hnutí, obdržela správně 31, shodně to bylo spočítáno i okrskovou volební komisí, volební strana č. 11 Hnutí SOL, obdržela správně 2 193 hlasů, původně dle okrskové volební komise 2 128 hlasů, volební strana č. 12 SLUŠNÍ LIDÉ A SOUKROMNÍCI, obdržela správně 217 hlasů, původně dle okrskové volební komise 213 a volební strana č. 13, Severní vítr- TOP 09, Spolek Brno-sever a nezávislí, obdržela správně 692 hlasů, původně dle okrskové volební komise 719 hlasů.

Soud z předložené volební dokumentace týkající se volebního okrsku č. 20027 zjistil, že počet odevzdaných úředních obálek činil 527, tj. o 1 více oproti počtu uvedenému okrskovou volební do zápisu o výsledku hlasování. Dále soud přepočtem platných hlasovacích lístků zjistil, a to i za pomoci ČSÚ zjistil, že volební strana č. 1 Svoboda a přímá demokracie - Tomio Okamura (SPD), obdržela správně 438 hlasů, původně uvedeno dle okrskové volební komise 537 hlasů, volební strana č. 2 KDU-ČSL obdržela správně 1894 hlasů, původně uvedeno dle okrskové volební komise 1 837 hlasů, volební strana č. 3 ANO 2011, obdržela správně 2 806, původně uvedeno dle okrskové volební komise 2 698 hlasů, volební stran č. 4 Společně pro Brno-sever, obdržela správně 730 hlasů, původně dle okrskové volební komise 763 hlasů, volební strana č. 5 ČSSD, obdržela správně 419 hlasů, původně dle okrskové volební komise 459 hlasů, volební strana č. 6 KSČM, obdržela správně 211 hlasů, shodně to bylo spočítáno i okrskovou volební komisí, volební strana č. 7 Strana pro otevřenou společnost, obdržela správně 72 hlasů, shodně to bylo spočítáno i okrskovou volební komisí, volební strana č. 8 ODS, obdržela správně 2951, původně dle okrskové volební komise 2 875 hlasů, volební strana č. 9 Zelení a nezávislí, obdržela správně 984 hlasů, původně dle okrskové volební komise 765 hlasů, volební strana č. 10 Moravské zemské hnutí, obdržela správně 106 hlasů, původně dle okrskové volební komise 105 hlasů, volební strana č. 11 Hnutí SOL, obdržela správně 4 654 hlasů, původně dle okrskové volební komise 4 909 hlasů, volební strana č. 12 SLUŠNÍ LIDÉ A SOUKROMNÍCI, obdržela správně 235 hlasů, původně dle okrskové volební komise 239 a volební strana č. 13, Severní vítr- TOP 09, Spolek Brno-sever a nezávislí, obdržela správně 780 hlasů, původně dle okrskové volební komise 783 hlasů.

Soud z předložené volební dokumentace týkající se volebního okrsku č. 20038 zjistil, že počet odevzdaných úředních obálek činil 417 a byl tedy shodný s počtem uvedeným v zápisu o výsledku hlasování. Dále soud přepočtem platných hlasovacích lístků, a to i za pomoci ČSÚ zjistil, že volební strana č. 1 Svoboda a přímá demokracie - Tomio Okamura (SPD), obdržela správně 380 hlasů, původně uvedeno dle okrskové volební komise 388 hlasů, volební strana č. 2 KDU-ČSL obdržela správně 1 626 hlasů, původně uvedeno dle okrskové volební komise 1 612 hlasů, volební strana č. 3 ANO 2011, obdržela správně 1 169 hlasů, shodně to bylo spočítáno i okrskovou volební komisí, volební stran č. 4 Společně pro Brno-sever, obdržela správně 584 hlasů, původně dle okrskové volební komise 585 hlasů, volební strana č. 5 ČSSD, obdržela správně 480 hlasů, původně dle okrskové volební komise 481 hlasů, volební strana č. 6 KSČM, obdržela správně 666 hlasů, původně dle okrskové volební komise 663, volební strana č. 7 Strana pro otevřenou společnost, obdržela správně 180 hlasů, původně dle okrskové volební komise 178, volební strana č. 8 ODS, obdržela správně 1 360, původně dle okrskové volební komise 1 363 hlasů, volební strana č. 9 Zelení a nezávislí, obdržela správně 152 hlasů, shodně to bylo spočítáno i okrskovou volební komisí, volební strana č. 10 Moravské zemské hnutí, obdržela správně 3 hlasy, shodně to bylo spočítáno i okrskovou volební komisí, volební strana č. 11 Hnutí SOL, obdržela správně 6 360 hlasů, původně dle okrskové volební

komise 6 216 hlasů, volební strana č. 12 SLUŠNÍ LIDÉ A SOUKROMNÍCI, obdržela správně 52 hlasů, původně dle okrskové volební komise 48 hlasů a volební strana č. 13, Severní vítr- TOP 09, Spolek Brno-sever a nezávislí, obdržela správně 246 hlasů, původně dle okrskové volební komise 245 hlasů.

Nově zjištěné údaje byly prostřednictvím ČSÚ vloženy do standartního programového vybavení, přičemž bylo zjištěno, že k ovlivnění celkového výsledku hlasování nedošlo (viz sdělení ČSÚ ze dne 29.10.2018, č.j. CSU-00199/2018-82). Nezměnilo se rozdělení mandátu jednotlivým volebním stranám, pořadí zvolených členů zastupitelstva ani pořadí jejich náhradníků. Soud tedy k věci uvádí, že při přepočtu hlasů byly zjištěny skutečnosti opodstatňující závěr o porušení volebního zákona, tj. nesprávně provedený přepočet hlasů pro jednotlivé strany ve volebních okrscích 20002, 20027 a 20038, což plyne ze shora uvedeného. Současně však byl proveden průmět tohoto pochybení do výsledku voleb z hlediska, zda výsledek odpovídá voliči projevené vůli a zajišťuje tak legitimitu zvoleného orgánu, přičemž bylo zjištěno, že pochybení při přepočtení hlasů neovlivnilo celkový výsledek voleb do Zastupitelstva městské části Brno-sever.

Ze všech shora uvedených důvodů proto soud podaný návrh zamítl, a to aniž by bylo nutné nařizovat jednání (§ 89 odst. 5 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků právo.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.
Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

V Brně dne 6. listopadu 2018

Mgr. Milan Procházka, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
K. M.